

Hoofdstuk 1

Het verhaal van twee koninginnen

❖ Inleiding

In 2008 sprak God tot mij. Hij gebruikte het verhaal van koningin Vashti en haar opvolgster Esther om een boodschap in mijn hart te leggen voor de Gemeente van Jezus Christus in dit land in deze tijd. Kort gezegd kwam het hier op neer:

De Kerk in dit land is te veel naar binnen gericht geworden.

Zo weinig christenen zijn er nog maar van doordrongen, dat we geroepen zijn om een getuige van Jezus Christus te zijn in deze wereld. We maken ons er niet echt druk om dat er mensen voor eeuwig verloren gaan.

Koningin Vashti was een koningin die haar positie en invloed verloor door haar ongehoorzaamheid aan de koning. Ze moest plaatsmaken voor een andere koningin, namelijk Esther. Laten we eens gaan kijken naar hun verhaal.

...❖ Koningin Vashti

Haar verhaal staat opgetekend in het Bijbelboek Esther. Hoewel Esther de hoofdpersoon is in dit verhaal, verschijnt zij pas in hoofdstuk twee op het toneel. Het verhaal begint met koning Ahasveros en zijn vrouw koningin Vashti. Haar naam betekent 'de geliefde', en geliefd was ze. Koning Ahasveros was enorm trots op haar, in ieder geval op haar schoonheid. In hoeverre ze een intieme liefdesrelatie met elkaar hadden, weten we niet. Dat was in die tijd ook anders, aangezien een koning naast zijn uitverkoren vrouw nog een hele harem tot zijn beschikking had.

Ahasveros was de vijfde koning van het Perzische wereldrijk. De Perzen vielen in het jaar 539 voor Christus het toenmalige Babylonische wereldrijk binnen en namen de macht over. Ahasveros regeerde ruim twintig jaar vanaf het jaar 486 voor Christus. De Bijbel vertelt dat het rijk zich met 127 gewesten uitstreckte van India tot Ethiopië. Dat maakte Ahasveros waarschijnlijk tot de machtigste man in die tijd op aarde. Zijn naam betekent dan ook 'hoogste heerser'. In zijn derde regeringsjaar gaf de koning een onvoorstelbaar groot feest in zijn paleis in de stad Susaan van waaruit hij regeerde. Alle gouverneurs, topambtenaren en de gehele legerleiding werden uitgenodigd. Uit alle delen van zijn rijk kwamen de gasten. De feestelijkheden duurden een half jaar. Het was één grote demonstratie van rijkdom, pracht en praal (Esther 1:1-4 Het Boek). Perzische koningen hielden vaak grote feesten, voordat zij op oorlogspad gingen. Het werkelijke doel van dit feest was de gevechtsstrategie te bepalen voor een inval in Griekenland die twee jaar later inderdaad plaatsvond. Tegelijkertijd was het bedoeld om de rijkdom van de koning ten toon te spreiden, zodat voor iedereen duidelijk was, dat er voldoende rijkdommen voorhanden waren om de oorlog aan te gaan.

Na afloop van deze festiviteiten gaf de koning een apart feest voor alle mannelijke leden van zijn hofhouding, van kamerheer tot keukenknecht. Zeven dagen lang vierden ze feest in de voorhof van de paleistuin. De wijn vloeide rijkelijk. Vaak was het zo dat de koning bepaalde hoeveel zijn gasten mochten drinken, maar op dit feest waren er geen beperkingen. Iedereen mocht drinken zoveel als hij wilde, maar ook werd niemand gedwongen meer te drinken dan hij wilde.

Dit is een mooi beeld van hoe de Heer ons uitnodigt om te komen drinken. Jezus riep op de laatste dag van het Loofhutfest:

Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke! Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. Dit zei Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden; want de Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was.

Johannes 7:37-38

Die uitnodiging geldt voor ons die na het verzoenend werk van Jezus leven. Het is onbegrijpelijk dat er christenen zijn, die niet ingaan op deze uitnodiging van de Heer om te komen drinken. Maar net als koning Ahasveros in dit verhaal dwingt de Heer ons ook niet. Maar als je dorst hebt naar de Heilige Geest, weet dan dat de uitnodiging van de Koning er ligt.

Terug naar het verhaal, zou je de losse sfeer van dit feest goed kunnen omschrijven met de slogan 'Drinks are on the house'. Nou, daar maakten veel mensen gretig gebruik van, en de koning dronk zelf ook mee. Op de laatste dag van het feest was het hart van de koning vrolijk van de wijn. Wat dat precies betekent, mag ieder voor zich bedenken.

In deze toestand riep hij zijn zeven bedienden en gaf hen de opdracht koningin Vashti te gaan halen. Ze moesten haar, met de koninklijke kroon getooid, in zijn tegenwoordigheid brengen, want hij wilde haar schoonheid tonen aan al zijn gasten. Heel specifiek zegt de Bijbel, dat de koning wilde, dat ze getooid met haar kroon moest komen. Over de profetische betekenis hiervan gaat het volgende hoofdstuk. Het is nu even belangrijk om de hoofdlijn van dit verhaal te blijven volgen. We gaan alleen heel even een zijstapje maken naar de zeven bedienden, omdat het detail te interessant is om niet te noemen. Ik denk dat deze zeven bedienden een heenwijzing zijn naar de Geest van God, wiens taak het is om de Bruid tevoorschijn te halen. In Jesaja 11:2-3 wordt over Jezus geprofeteerd dat de Geest in al Zijn volheid op Hem zal rusten. Er worden zeven karakteristieken van de Geest genoemd.

En op hem zal de Geest des Heren rusten, de Geest van wijsheid en verstand, de Geest van raad en sterkte, de Geest van kennis en vreze des Heren.

Is het niet een ontzagwekkende gedachte, dat dezelfde Geest, die in al Zijn volheid op Jezus rustte, ook gegeven is aan de Bruid om haar tot bloei te brengen en haar in haar volle schoonheid tot haar recht te laten komen.

Laten we de draad van het verhaal weer oppakken. Om redenen die niet vermeld worden, weigerde koningin Vashti het verzoek van koning Ahasveros om te komen. Zij had haar eigen feest voor vrouwen georganiseerd in het paleis. Daar was ze en daar bleef ze. Uiteraard was Ahasveros hier woest over. Hij stond immers voor gek voor al zijn gasten. Wat zal haar reden geweest zijn? Ging het in tegen de waarden en normen van die tijd om als vrouw te verschijnen voor allemaal mannen? Of was ze misschien zwanger van haar eerste zoon, zoals sommige Bijbeluitleggers suggereren,

en wilde ze daarom niet komen? Misschien maar het kan ook zijn dat het haar persoonlijk afstootte om redenen die wij niet kennen. De koning had een hele harem tot zijn beschikking en misschien had hij haar al langere tijd genegeerd. Je kunt je ook voorstellen dat het voor een vrouw niet zo aantrekkelijk lijkt om voorgesteld te worden aan een grote groep halfdronken mannen. Wat de reden ook was, het feit ligt er dat ze weigerde om het bevel van de koning op te volgen. Hoewel we kunnen sympathiseren met het standpunt van Vashti, was het toch een regelrechte belediging aan het adres van de koning. Ze ondermijnde door haar weigering zijn gezag.

Hij stond niet alleen voor gek als haar echtgenoot, maar stond ook voor schut als koning en als opperbevelhebber van het leger. Je zag waarschijnlijk de mensen denken: Ja, als hij over zijn eigen vrouw al niks te vertellen heeft, hoeveel gezag heeft deze man dan eigenlijk? De houding van Vashti is dus niet goed te praten, hoeveel begrip we er vanuit onze denkwijze ook voor kunnen hebben.

❖ Wat kunnen wij hiervan leren?

De Heer sprak tot mijn hart dat de kerk van vandaag lijkt op koningin Vashti. We zijn de Geliefde van onze Koning, en Hij roept ons in Zijn tegenwoordigheid, omdat Hij de schoonheid van Zijn Bruid aan de wereld wil tonen. De koning roept ons: 'Kom, Mijn Geliefde, laat de wereld je schoonheid zien'. Maar net als Vashti zeggen velen van ons: 'Nee, Heer, het is hier zo veilig binnen onze afgeschermden muren. We hebben ons eigen feestje met gelijkgestemden. We willen ons niet prijsgeven aan de ogen van de wereld'.

‘Kom, Mijn Bruid. Je bent Mijn trots, Mijn schoonheid. De wereld moet de heerlijkheid zien, die Ik je gegeven heb, zodat hun ogen opengaan en ze ook die heerlijkheid binnen willen gaan.’

‘Nee, Heer, we willen niet tevoorschijn komen, maar veilig in onze comfortzone blijven.’

We hebben ons verschanst achter onze kerkmuren, en de wereld ziet niks van de heerlijkheid die de Heer ons gegeven heeft, omdat we weigeren Zijn Koninklijke bevel op te volgen. Een groot deel van de Kerk hoort niet meer de roep van de Heer. We zijn zo tevreden met ons eigen leventje. We zijn gered, we zijn binnen.

‘Ja, maar al die anderen dan? Zij staan nog buiten Mijn koninkrijk en delen niet in Mijn heerlijkheid,’ roept de Heer.

We moeten wakker worden voor Zijn roep.

...❖ Een ernstige waarschuwing

De ernstige indruk die de Heer eraan toevoegde, was dat koningin Vashti vervangen werd door een ander. Door Esther die er wel voor leefde om de koning te behagen. Vashti werd niet ter dood gebracht, haar leven ging gewoon door, maar ze verloor haar invloed en positie. Ze wilde de paleismuren niet verlaten om naar de voorhof te komen, toen de koning dat vroeg. De voorhof in de tempel vroeger was altijd de plek waar de heidenen nog gewoon mochten komen. Het is een zinnebeeld van de wereld. Daar had Vashti haar invloed kunnen uitoefenen, maar ze koos voor het isolement van de paleismuren, en diezelfde muren werden nu haar gevangismuren. Ze wilde haar schoonheid niet laten zien. Nu was haar schoonheid gedoemd om te verdorren in haar zelfverkozen isolement.

Koningin Vashti verloor haar invloed en positie en haar schoonheid verdorde in haar zelfverkozen isolement. Laat dat de Kerk niet gebeuren!

Laat dat de Kerk van Jezus Christus niet gebeuren. Laten we wakker worden voor de roep van onze Koning en Hem gehoorzamen. Hoe? Door de heerlijkheid die Hij ons gegeven heeft, te laten zien aan de wereld om ons heen.

In Johannes 17:22 en 23 staat een deel van het hartstochtelijke gebed dat de Here Jezus voor ons bad:

En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn: Ik in hen en Gij in Mij, dat zij volmaakt zijn tot één, opdat de wereld erkenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en dat Gij hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt.

Ik heb vaak gebedstijden meegemaakt waarin vurig gebeden werd dat de Heer Zijn glorie zal laten zien. ‘Kom met Uw glorie, Heer’ bidden we soms vol verlangen en vuur, en ik heb dat zelf ook vaak gebeden. Maar de Heer heeft dat gebed allang verhoord. Hij kwam naar deze aarde en liet ons de heerlijkheid van de Vader zien ‘vol van genade en waarheid’ (Joh. 1:14). En diezelfde heerlijkheid hebben wij van Hem ontvangen om aan de wereld te laten zien.

We hoeven er dus niet meer om te roepen, want we hebben het al ontvangen. Nu is het aan ons om die heerlijkheid ook te tonen.

We hebben de heerlijkheid van de Heer ontvangen om aan de wereld die heerlijkheid te tonen.

...❖ Koningin Esther

Vashti behield haar schoonheid voor haarzelf. Ahasveros wilde haar heerlijkheid tonen, maar ze weigerde. Daarom verloor ze haar positie als koningin. Er werden vervolgens ambtenaren aangesteld om alle mooie, jonge maagden in het koninkrijk op te sporen en naar de burcht Susan te brengen.

Esther is één van de meisjes, die uitgekozen word. Ze was een Joods meisje, die door Mordekai in huis genomen was toen haar vader en moeder stierven. De Bijbel vermeldt over de dood van haar ouders verder geen bijzonderheden. Wel wordt vermeld dat zij de dochter is van de oom van Mordekai, zijn nichtje dus. Om niet te verzanden in een ingewikkeld verhaal houden we het er maar even op dat hij haar pleegvader was.

De voorouders van Esther en Mordekai behoorden bij de joden die door koning Nebukadnessar uit Jeruzalem in ballingschap waren weggevoerd. Babel wordt later overwonnen door koning Kores van Perzië. Over deze koning profeteerde Jesaja al dat hij machtig door God gebruikt zou worden om Zijn volk te zegenen (Jes. 45:1-7). In Ezra 1:1-5 kun je lezen dat direct aan het begin van zijn regering koning Kores aan de Joden toestemming gaf om terug te keren naar Juda en om de tempel te Jeruzalem te herbouwen. Dit was het werk van God in het hart van een heidense koning. Er staat niet voor niets in Spreuken 21:1 dat het hart van de koning in de hand van de Heer is als waterbeken, en dat Hij het overal heen leidt, waar het Hem behaagt.

De ouders van Esther, en ook Mordekai zelf, hadden er blijkbaar voor gekozen om in Perzië te blijven. De eerste groep ballingen was onder leiding van Zerubbabel al 54 jaar voor de aanvang van deze geschiedenis teruggebracht naar Jeruzalem, maar veel Joden bleven in Perzië om verschillende redenen. Sommigen vonden de reis te gevaarlijk, anderen hadden een goed bestaan opgebouwd in Perzië en zagen, aangezien ze grote vrijheid genoten, geen

redenen om terug te gaan. Wat de redenen van Esthers familie ook geweest is, het feit ligt er dat we dit joodse meisje aantreffen in Susan, de hoofdstad van het Rijk, en dat ze met vele andere meisjes overgebracht werd naar het paleis van de koning.

...❖ In het paleis van de koning

Daar aangekomen, verbleven ze een jaar lang in het vrouwenhuis, waar ze allerlei schoonheidsbehandelingen ondergingen. Ze werden zes maanden behandeld met mirreolie en vervolgens nog eens zes maanden met balsem en andere schoonheidsmiddelen. Alles was door de koning beschikbaar gesteld.

Mirre is een beeld van diepe reiniging en dat leert ons hoe belangrijk het is dat we ons laten reinigen van alles wat onze schoonheid heeft aangetast en van wat ons bezoedeld heeft.

Zonder die diepe reiniging zal de schoonheid van de Bruid nooit zichtbaar worden. De Koning heeft daartoe alles, wat we nodig hebben, beschikbaar gesteld.

Mirre was bitter van smaak, maar had een heerlijke geur. Het reinigingsproces waar de Heilige Geest ons in leidt, is niet makkelijk, maar uiteindelijk gaan we daardoor de lieflijke geur van Christus verspreiden. Mirre was ook een belangrijk ingrediënt van de heilige zalfolie (Ex. 30:22-25). De zalving van God komt vaak vrij door moeilijke ervaringen in ons leven. Maken die ervaringen ons bitter of geven we ons in onze omstandigheden over aan God, en komen we er beter uit tevoorschijn?

Moeilijke ervaringen maken ons bitter of beter.

Mirre vloeit vanzelf uit de mirreplant, als er met een mes in de bast wordt gekerfd. Het is niet prettig, als er in je vlees gesneden wordt, maar dan vloeit er wel de mirre die een reinigend werk doet in je leven. De meest pijnlijke ervaringen van mijn leven hebben mij het dichtst bij God gebracht. Wij mensen vermijden liefst alle pijn, maar in ieders leven zijn er momenten of periodes, dat er flink in je vlees gekerfd wordt.

Esther had ook geen makkelijk leven. Ze was op jonge leeftijd al wees geworden en nu werd ze ook nog eens uit haar veilige omgeving weggehaald door soldaten van de koning en naar het paleis gebracht. Al die meisjes die naar de harem werden gebracht, wisten dat ze nooit meer naar huis zouden kunnen gaan. Voor velen betekende dit één nacht met de koning, iets waar ze nooit om gevraagd hadden. Vervolgens verbleven ze de rest van hun leven in de harem om misschien ooit nog eens bij de koning geroepen te worden, maar misschien ook niet. Weg waren hun dromen van een huwelijk, een eigen huis en een gezin. Dit was de nachtmerrie waar Esther in terecht kwam.

Esther laat een Bruid zien, die door heel wat beproevingen gaat, maar die in dit alles reiniging ondergaat, gezalfd wordt en een lieflijke geur verspreidt.

Beurtelings werden de meisjes naar de koning gebracht om een nacht met hem door te brengen. Ieder meisje mocht alles wat ze begeerde meenemen uit het vrouwenhuis naar het paleis; dus ze mocht prachtige kleding uitkiezen en zoveel sieraden als ze wilde. De meeste meisjes konden waarschijnlijk de verleiding niet weerstaan en gingen opgetuigd als een overvolle kerstboom naar de koning. Esther daarentegen bedwong zichzelf en vroeg aan Hegai, de bewaker van de vrouwen, om raad. Ze liet het aan hem over om voor haar te kiezen. Nadat ze zich daarmee getooid had, bracht ook Esther een nacht met de koning door.

Van al die meisjes koos de koning Esther als de nieuwe koningin. Waarom verkoos hij haar boven al die andere 'beauty's'? Wat maakte haar zo aantrekkelijk? Er was iets in haar waardoor ze de genegenheid van mensen verwierf. Eerst al van Hegai, de bewaker van de vrouwen (Esther 1:9), maar ook van alle anderen die haar zagen (vers 16) en ten slotte ook van de koning (vers 17).

...❖ **Wat maakte haar zo speciaal?**

Ten eerste werd Esther niet bitter door wat haar overkomen was. Een bittere vrouw is namelijk nooit aantrekkelijk voor haar omgeving en zij was zó aantrekkelijk dat ze de genegenheid van alle mensen verwierf. Haar hart bleef zacht en vol vertrouwen op God gericht. Ze kende de Heer en dat maakte dat ze opviel tussen al die schoonheden.

Ware schoonheid komt van binnen uit: uit een hart dat gericht is op het hart van God. Toen Mozes van de berg Sinaï afdaalde, wist hij niet dat de huid van zijn gezicht straalde, doordat hij met God gesproken had (Ex. 34:29). Als wij intiem zijn met de Heer en Hem dagelijks ontmoeten, zijn wij stralende christenen. Het is ook de zalving op ons die ons mooi maakt. Er staat immers in de Psalmen dat de olie ons aangezicht doet glanzen (Ps. 104:15). Let er maar eens op, hoe stralend iemand eruit ziet, die onder de zalving staat te prediken. Bovendien houden gezalfde mannen en vrouwen van God een jong uiterlijk. Je kunt het letterlijk aan hun huid zien. Daar kan geen vitaminepreparaat of bezoekje aan de schoonheidsspecialiste tegen op.

Dat was wat Esther mooier maakte dan alle anderen. Misschien waren er in natuurlijke zin meisjes die mooier waren dan zij, maar zij had een geheim ingrediënt: zij kende God.

De Bruid is een stralende schoonheid door de zalving.

Ten tweede bleef Esther handelen naar het woord van Mordekai, zoals toen zij bij hem opgevoed werd (Esther 2:20). Dat is het kenmerk van de ware Bruid van de Koning: zij blijft handelen naar het Woord, ongeacht de omstandigheden. Als christenen horen wij verankerd te zijn in het Woord. We moeten ervan doordrongen zijn. Esther werd er in opgevoed. Dat wil zeggen dat ze van jongs af aan het Woord leerde kennen. Zo moet ook ieder kind van God opgevoed worden in het Woord. Dat maakt dat we groeien en dat we volwassen worden. En als dan de stormen in ons leven komen, blijven we staan, want we kennen het Woord. Onze kennis van God is nooit groter dan de kennis die wij hebben van Zijn Woord. Het is in de eerste plaats door het Woord dat we God leren kennen en niet door ervaringen. Ervaringen met God zijn fantastisch, maar kunnen nooit de plaats innemen van Gods Woord in ons leven. Esther laat een stabiele en volwassen Bruid zien. Haar situatie is vreselijk moeilijk, maar ze blijft handelen naar het Woord en dan ben je onwankelbaar. Jezus verlangt naar die volwassen Bruid, die handelt naar het Woord van God in alle omstandigheden.

De Bruid is volwassen. Zij kent het Woord en handelt ernaar.

Ten derde was haar hart gericht op het behagen van de koning. Ze begeerde niets voor haarzelf. Zoals al gezegd, nam ze alleen uit het vrouwenhuis mee wat Hegai, de bewaker van de vrouwen, haar aanried. Hij wist wat de koning plezier zou doen, en Esther volgde nederig zijn advies op. We zien hier een Bruid die luistert naar de Heilige Geest, omdat ze weet dat Hij het hart van de Vader kent als geen ander. In 2 Korintiërs 2:11-12 staat immers:

Want de Geest doorzoekt alle dingen, zelfs de diepten Gods. Wie toch onder de mensen weet, wat in een mens is dan des mensen eigen geest, die in hem is? Zo weet ook niemand, wat in God is dan de Geest Gods.

We behoren niet ik-gericht te zijn, maar gericht op het behagen van onze Heer. Ons leven behoort Hem toe en als we echt van Hem houden, willen we weten wat Hem blij maakt en wat Hem bedroefd maakt. Het is de Heilige Geest die ons gevoelig maakt voor het hart van God. Jezus zegt in dit verband over de Heilige Geest het volgende:

Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het Mijne nemen en het u verkondigen. Al wat de Vader heeft, is het Mijne; daarom zei Ik: Hij neemt uit het mijne en zal het u verkondigen.

Johannes 16:14-15

Jezus zegt dat alles wat de Vader heeft, ook van Hem is. En de Heilige Geest neemt het uit Jezus en geeft het aan ons. Jezus krijgt dus alles uit het hart van de Vader, en de Heilige Geest maakt ons weer het hart van Jezus bekend. Wat ontzagwekkend! Als we luisteren naar de Heilige Geest, leren we het hart van Jezus kennen, en dat maakt ons onweerstaanbaar voor Hem. Een man vindt het toch ook heerlijk, als zijn vrouw zijn hart kent? En een vrouw vindt het heerlijk, als haar man haar hart kent. Dat maakt dat ze een intieme eenheid met elkaar vormen. De man wil zijn vrouw behagen, en de vrouw haar man. Datzelfde geldt voor Jezus' relatie met ons en onze relatie met Hem. En de Heilige Geest, als geen ander, laat ons het hart van onze Geliefde zien en helpt ons om niet ik-gericht te zijn, maar gericht op wat Hem blij maakt.

De Bruid kent de Heilige Geest op intieme wijze.

❖ Esther een beeld van de Bruid

We zien in Esther dus de Bruid waar Jezus naar verlangt: een Bruid die intiem met Hem is, die Zijn aangezicht zoekt, die han-

delt naar het Woord en die afgestemd is op de Heilige Geest. Om deze Bruid te verwerven, gaf Jezus Zijn leven. Later zien we Esther, als ze vast en bidt en haar leven in de waagschaal stelt om haar volk te redden van de ondergang. Ze komt vrijmoedig naar de troon van koning Ahasveros, en hij reikt haar de scepter toe. Wat een beeld van hoe wij kunnen bidden en vasten en vrijmoedig kunnen gaan naar de Troon van genade om te pleiten voor de mensen die God nog niet kennen.

Haman is in de geschiedenis van Esther degene die uit is op de vernietiging van Gods volk. Hij is een typebeeld van de duivel die niets liever wil dan ieder mens kapot maken en vernietigen, met name de kinderen van God. Maar wij zijn, evenals Esther, de Bruid van onze Koning en kunnen daar iets aan doen.

We zullen in het volgende hoofdstuk zien, dat we een roeping en bestemming hebben.